

VATI HÍREK

LAKOSSÁGI KULTURÁLIS TÁJÉKOZTATÓ

IV. évfolyam 2. szám 2000. május

Raffel kúria

Szeretettel várjuk Önt és kedves családját

2000. május 27-én szombaton, 14 órakor a

külsővati iskolában tartandó, hagyományos

RAFFEL-NAPI

rendezvényünkre.

Raffel Mihály Iskolatámogató Közalapítvány
Zrínyi Miklós Általános Iskola és Óvoda tantestülete

Közalapítványunkról

1997. április 21-én hívta életre Külsővat Község Önkormányzata a **Raffel Mihály Iskolatámogató Közalapítványt**.

Célja:

- az oktató-nevelő munka körülményeinek javítása, különös tekintettel a foglalkozási eszközök, anyagok, felszerelések beszerzésére
- az intézmény működésével, fejlődésével kapcsolatos kiadások kiegészítése
- a tanulók harmonikus szellemi és testi fejlődését elősegítő programok támogatása
- a pedagógus dolgozók szakmai továbbképzésének finanszírozásához való hozzájárulás

A Közalapítvány nyitott, ahhoz bármely hazai és külföldi magán és jogi személy csatlakozhat, ha céljaival egyetért és magvalósítására alapítványi felajánlást kíván tenni.

A csatlakozás történhet pénzbeli adomány, természetbeni juttatás vagy személyes közreműködés formájában.

A közalapítvány kezelője a kuratórium, amely a szabályzatának megfelelően ülésezik, munkáját ellenőrző bizottság végzi.

Az éves beszámoló ill. a kiemelt feladatok meghatározása az immár hagyományosan rendezendő Raffel-nap délelőttjére összehívott kuratóriumi ülésen zajlik.

Az elmúlt 3 év munkájáról:

Az 1997. évi bevételek legnagyobb részét a nyári javítási, átalakítási munkálatok segítésére fordította az alapítvány, ill. oktatást segítő számítógépes programot vásárolt.

(Az 1997. évi bevétel: 379.000.-Ft volt.)

Az 1998. év kiemelt feladatának tekintette a kuratórium a főállású logopédus alkalmazásának segítését, vállalta a pályázati önrész fedezését. Segítette a fürdő-öltöző kialakításának kiadásait, ill. az alapító okiratnak megfelelően a nevelőmunka aktuális feladataiban nyújtott támogatást: kerti eszközök, gépek, csengetőóra, oktatási anyagok vásárlása, olasz gyerekek fogadása.

(Az 1998. évi bevétel: 355.000-Ft volt.)

Az 1999. év fő feladatának fogalmazta meg a kuratórium a logopédiai ellátás helyben biztosításának segítését, az iskola nem alapfeladatainak támogatását – így a nyelvtanulást, az olasz kapcsolat segítését. E célok megvalósítása mellett – mivel ebben az évben már fogadhatta az alapítvány a SZJA 1%-ának felajánlásait is – oktatóprogramok vásárlásával segítettük az iskola egyéni készségfejlesztő munkáját. Ez utóbbi célra 67.000,-Ft-ot fordítottunk. Ezúton is köszönjük kedves támogatóinknak adójuk 1%-át.

Az alapítvány 1999. évi bevételét az önkormányzati hozzájárulás és a Raffel-család, rokonság adománya képezte, ez összesen 246.000,-Ft volt (+ az SZJA 1%).

A következő időszak feladat-meghatározása a májusi kuratóriumi ülés munkája lesz. A még hatékonyabb működés érdekében szükséges lenne a támogatói kör bővítése. A lehetőségek végiggondolása és a megoldás keresése szintén a kuratóriumra váró feladat.

Alapítványi kezdeményezésre szerveztük először 1997-ben, május utolsó szombatján a Raffel-napot, az azóta már hagyománnyá váló szép iskolai ünnepet, ahol találkozhat volt- és jelenlegi diák, tanár, iskolához kötődő, annak sorsát figyelő ember.

Köszöntöm azokat, akik elfogadták meghívásunkat az elmúlt években is, köszönöm azoknak, akik idén szervezik találkozójukat május utolsó szombatján, és hagyományteremtő szándékunkat erősítve jelenlétükkel segítik rendezvényünk sikerét.

Bízom abban, hogy e tájékoztatás révén további támogatókra találhatunk a lakosság körében is.

Köszönöm a Szerkesztőségnek e lehetőséget, az érdeklődést.

Győrök Violetta
kuratóriumi elnök

KÖTŐDÉS

Egy áprilisi délután csendes, remegő, idős hang szólalt meg az iskolai telefonvonal végén: *Sokoray Jóska* bácsié.

A súlyos betegségét méltósággal viselő néptanító május közeledtével Külsővatra, Raffel Mihályra gondolt. „Az adományozó földbirtokos nevét csupán utcanév őrzi, de emléktáblája nincs a községben” – mondta a könnyekkel küzdő hang, majd folytatta: „Szeretném, ha Raffel-napon emléktáblát helyeznének el az iskola főépületén, ehhez a fekete márványt szeretném felajánlani”. Elmondta még, hogy a külsővati alapítvány támogatja elképzelését, s a szervezési feladatokban kéri az iskola segítségét.

A meghatódottság pillanatában nehezen találta Jóska bácsi felé az öt megillető hála szavait. Úgy gondolom, talán e felajánláshoz méltó köszönet lehet az alábbi nyílt levél:

Drága Jóska Bácsi!

Ezúton is köszönjük, amit a külsővati iskoláért tett. Iskolánk történetét kutatva írásai között találtuk többek között a felhívást, hogy „keressétek meg Raffel Mihály sírját Celldömölkön”. Megtettük, s 1997 óta évente tisztelgünk adományozóink sírjánál.

Raffel Mihály emlékét őrzi az a közalapítvány is, amely a család beleegyezésével, iskolai kezdeményezésre és önkormányzati alapítással jött létre 1997 tavaszán.

Kérésének örömmel teszünk eleget, s május 27-én méltó helyre kerül az alábbi emléktábla:

AZ ISKOLAÉPÜLET ADOMÁNYOZÓJA:

RAFFEL MIHÁLY

(1831-1927)

TISZTELETÉRE ÁLLÍTTATTA 2000-BEN
SOKORAY JÓZSEF NÉPTANÍTÓ

ÉS A
KÜLSŐVAT KÖZSÉGÉRT ALAPÍTVÁNY.

A köszönet szavaiként engedje meg, Drága Jóska bácsi, hogy

saját gondolatait idézzük, amelyekre a 80-as években írt helytörténeti munkáiban találtunk rá:

„Végezetül

*Miért szeresselek, mi köt ide?
Amikor lábam nyomát befűtta a hó.
Majdnem, hogy úttalan utakon
távoztam és mégis:*

KÜLSŐVAT

*Nem felejtelek el, mert ha
elfelejtenélek üres maradna a
szívem és sívár szegény lelkem.
Olyan időben nőttem, melynek vén
szövege fekete-fehér szállal kötődik
hozzád. Rajongással, lelkesedéssel,
benső bizalommal mondtam ki
neved. Vérrrel, verejtékkel, könnyel
áztatott őszöreg voltál, ha nem is
fényben, de mesében illő a táj, mert
nekem Te voltál a kezdet és a vég.*

*Én nem félek kimondani neved,
nem tartok a megszólásoktól, hanem
azért, mert jó voltál, benned
lakoznom, élnem, megtanítottál
gondolkodni. Az égbolt másutt is kék
a sötét fellegek felett, a föld mélye
másutt is rejt titkokat. De bár
jártam, dolgoztam, tanítottam, mint
iskolamester, de nekem egyazon
feledhetetlen „szent” hely csak Te
vagy, Külsővat. Falaid közül már
gyermekeid szétszéledtek, az élet
fonákja ez, ágakra szakadtak.
Neved, lakóid köszöntik egymást, a
külsővatiak faluja, községe vagy, a
sorsod a saját kezükben van.*

*Ültettem fákat, facsemetéket,
láttam friss hajtságait, hallgattam
elődeim, iskolamesterek szavát,
megsimogattam a megsárgult, doh-
szagú írásokat, fakult betűit a régi
megviselt arcodat.*

*Évszázadok megpróbáltatásain át
annyi eszmei és erkölcsi erőt,
gondolatot, életet óvó jövőt
felismerve emberi erőt, tapasztalatot
és bölcsességet ringattál, hogy ha
elfelejtenélek, lemondanék arról,
hogy van remény.*

*Adyt idézve: Nem tudom, miért,
meddig maradok még neked. De
kezedet fogom, s őrizem a szemed!”*

Köszönjük a kötődést, a törődést, s az Élet adta emberi nehézség, betegség elviseléséhez sok-sok erőt kívánunk.

Szeretettel küldjük Ady
Endre versét:

Mi köt ide?...

*Mi köt ide engem,
Hol nem szeret senki?
Ez idegen helyen
Nem tudok szeretni?
Ha elmegyek innen,
Minek vágyom vissza?
Lefekvő órámban,
Felkelő órámban
Mért fakadok sírva?*

*Mért szebb itt a virág
S illatosb, mint bárhol,
Hangosabb az erdő
Madárdalolástól?
Dalos kedvű szívem
Mért tud csak itt lenni?
- Itt érez igazán,
Itt tud csak igazán
Gyűlölni, szeretni...*

*Ragyogó, sugáros
Énnekem itt minden,
Pedig, ki szeressen,
Tudom jól, hogy nincsen...
Ide köt, ide fűz
Lelkem régi álma:
- Bearanyoz mindent
Legelső szerelmem
Leszálló napjának
Aranyos sugára,
Búcsúzó sugára*

A Zrínyi Miklós Általános Iskola
tantestülete nevében:

*Győrök Violetta
igazgató*

Vigyünk derűt, mosolyt a nyugdíjas éveinkbe!

A „Vati Hírek” korábbi számában már hírt adott magáról a Nyugdíjasok Klubja. Most egy kicsit részletesebben szeretnénk beszámolni munkánkról.

Szívesen gondolunk vissza az első közös kirándulásunkra, amely a közösséggé kovácsolódásnak igazi lehetőséget kínált. A Jeli arborétumot látogattuk meg. A természeti szépségekben pompázó, virágzó táj szinte elkápráztatott bennünket. Ez a kirándulás igazi ajándék volt, az önkormányzat ajándéka (1998. május). A továbbiakban szeretném elmesélni, hogy merre jártunk.

1998. októberében Zirc és Pannonhalma volt az úti cél. Felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk. Rendkívül vidám, jókedvű társaságunk igényli a közös programokat.

1999. júniusában Kapuváron, Fertődön és Sopronban jártunk, műemlékeket, múzeumokat, kiállításokat tekintettünk meg. A szervezők meglepetése volt a Fertő-tavi hajókirándulás. Nagyon kellemes volt. Ennek költségét az Önkormányzat és a „Külsővat Községért” Alapítvány támogatta.

Most 2000. májusában Esztergom – Visegrád útvonalra szervezzük közös utunkat. Őszre meghívást kaptunk a Somlóra, a vásárhelyi klubbal kötünk barátságot. Mi is várjuk őket.

Még ebben az évben tervezzük egy bakonyi utat, remélem megvalósul. Rendezvényeink is a közösség érdekeit szolgálják.

Minden évben megünnepeljük a karácsonyt. Erre az alkalomra meghívjuk az önkormányzat és az intézmények vezetőit. A klub tagjai adják a műsort, verselnek, énekelnek, mély érzésekkel áthatott köszöntések, jókívánságok hangoznak el. Ilyenkor nem ritka a könnyező szem, az egyedül élők szomorú tekintete.

Fehér asztal mellett kis közösségünk vidám órákat él át.

Visszatérő ünnepnek számít a farsang megrendezése: ki-ki jelmezt ölt, vidám, daloló jókedv uralkodik, enni- és innivalóról, tombola-tárgyakról a tagok gondoskodnak.

A fényképen klubunk férfitagjai szerenáddal köszöntik az egybe gyűlteket.

Akácos út, ha végig megyek rajtad én...

Van klubunknak egy krónikása: *Gyűlő Ferencné, Ilonka néni*. 2000. év farsangját az alábbi szavaival köszöntötte:

Kedves Kortársak, Nyugdíjasok, Öregek!

Ismét összejöttünk, hogy együtt ünnepeljünk. Itt a farsang, és ilyenkor már sok helyen áll a bál, táncol, keringőzik sok szép fiatal pár.

Mi külsővati öregek ezt sokszor egyedül is megteesszük, főleg ha jól megszédülünk, vagy nem vesszük be időben a gyógyszerünket.

Forgassuk egy kicsit visszafelé az élet kerekét, és gondoljunk azokra, akik már nem élnek, de minket neveltek, tanítottak. Gondolatban kérdezzük meg őket, hogy most 50-60 év elmúltával megismernének-e minket?

A hosszú hajú copfos kislány a haját régen levágatta, a szőke bubifrizurás kislányból régen kontyos nagymama lett, a kis barna lány hajából a masnikat régen kioldotta, ősz hajában már úgysem mutatna. Hát még a kócos, borzas fiúk hajából mi lett? Egyesekét az élet jól megritkította, másokét szürkére fakította, de van olyan akiét simára borotválta.

A dundi piros arcú kislány ma már nehezen járó nagymama lett, a fürgé, vidám fiúból gyakran botra támaszkodó öregapó.

Jelmezünk is van, méghozzá maradandó, mert maga az élet varrta, és az anyaga is tartós. Arcunk, homlokunk telerajzolva ráncokkal, redőkkel. Szemünk körül szarkalábak. Álarcunk fontos kelléke a szemüveg, de nem azért tesszük ám fel, hogy ne ismerjenek meg bennünket, hanem azért, hogy másokat és a betűket felismerjük.

Azért fontos számunkra az is, hogyha mindent látni akarunk, akkor szemüveget ne csak farsangra vásároljunk.

Hát kell nekünk ennél eredetibb jelmez? Egy régi zsűri még felismerhetetlenségünket is díjazná.

Én mégis azt kérem, hogy nyugodjunk meg, és érezzük jól magunkat a mostani jelmezünkben. Érezzük azt, hogy alatta van ám a mi 18-20 éves kori fiatalságunk, örömünk, boldogságunk, vagy bánatunk.

A jelmezünk alatt van mélyen a szívünk és abban őrizzük mindazt, amit eddig adott az életünk. Ma már inkább csak hatvankodjunk és hetvenkedjünk az éveinkkel, de ha lehet még sokáig.

Most pedig azt kérem, ha már itt együtt vagyunk, hogy jó étvággal falatozzunk, vigadjunk, nehogy a sok finom falat megmaradjon, amit ide összehordtunk.

Őrizzük az életkedvünket akkor is, ha majd beköszönt a 40 napos böjtünk, hiszen ekkor úgyis kevesebbet ehetünk.

Az elmúlt évben több termékbemutatót szerveztünk, ahol vásárolhattunk is. Vendégeink is voltak:

- Dr. H Szabó Lajos helytörténész rögtönzött kiállítás mellett ismertette Erzsébet királynő életét.
- Lengyel László, Külsővat polgármestere ismertette eddigi munkájukat, majd szólt további céljaikról.
- Házi orvosunk, dr. Fogassy Zoltán is eljött közénk. Kérdéseinkre válaszolva beszélt az egészségügyről, a betegségekről és azok megelőzéséről.
- Az év folyamán meghívást kaptunk az Idősek Otthona igazgatójától, Szalai Józseftől. Bemutatta az otthont, vetített képes előadás és élő megtekintés után vacsorával vendégelte meg kis csapatunkat.

Gyakran kapunk ajándékot rendezvényeink megvalósításához. Egy kis üdítőt, egy-egy üveg borocskát, pezsgőt, finom pogácsát. Köszönjük mindenkinek, aki önzetlenül támogat minket.

Ez a kis beszámoló bepillantást adott a külsővati nyugdíjas klub életébe. Bízom abban, hogy néhányan kedvet kapnak, hogy csatlakozzanak hozzánk. Mindenkit szeretettel várunk!

Eddigi klubéletünknek voltak szomorú eseményei is: elvesztettük Varga Laci bácsit, Kovács Józsefet és Csonka Jósikát. Emlékeket őrizzük!

A Vati Hírek olvasóinak kívánunk jó erőt, egészséget, sikerekben gazdag életet!

Fekete Sándorné

Egy nagy család „dióhéjban”

Szüleink, néhai Vízi József és felesége néhai Pethő Mária, 1942-ben kötöttek házasságot. Isten tíz élő, egészséges gyermekkel áldotta meg őket. Édesanyánk hat fiút és négy leányt hozott a világra. Anyai méltósággal, de alázatosan hordta terhességeit, egyszerűen megélve, hogy az „anyaság méltóság” és az „anyaméh gyümölcse jutalom”.

Negyvenöt évig élhettek boldog házasságban, szeretve és tisztelve egymást, megosztva munkát, örömet és bánatot.

Édesapánk cipész és éjjeliőr volt. Édesanyánk hivatásos anya. Megadatott nekik, hogy nem csak gyermekeikben, hanem tizenhét unokájukban is gyönyörködhetnek. Sajnos a dédunokák születését már nem élhették meg. Életük küzdelmes volt, és ezért szép.

Szüleink mindannyiunkat szeretettel vártak és neveltek. Jó példát mutatva becsületes életre, munkára, az életre készítettek fel. Egyszerűen éltünk, mint akkor mindenki a faluban. Amire szükségünk volt, mindent megkaptunk, de tanulnunk kellett takarékosan élni. Játshattunk kedvünkre: nyáron a gesztenyesoron, télen a Marcal jegén. Gyermekszobánk nem volt, de boldog gyermekkorunk, igen.

Feladataink is voltak, s azt következetesen számon kérték tőlünk. Szüleink természetes józansággal tanácsoltak, de nem erőltettek ránk semmit. Tisztelték személyes szabadságunkat, engedtek felelősen dönteni a pálya- és párválasztásban is. Tudtak fegyelmezni, ha kellett. Nem voltak hibátlanok, de nekünk Édesanyánk és Édesapánk voltak és azok is maradtak.

Gyermekkorunk a háború végével kezdődött, a „Rákosi rendszer” begyűjtéses, fejadagos korszakában folytatódott. Álltunk sorba cukorért, rizsért és petróleumért. A kenyeret magunk sütöttük, s ez mindig nagy élmény volt a számunkra. Azóta sem ettem olyan finom „vakarcsot” é „langalót”, mint amilyet Édesanyám sütött. Jó visszaemlékezni a küzdelmes, és mégis aggodalmaskodás-mentes életvitelünkre.

Az általános iskolát helyben végezhattuk el valamennyien. Megítélésem szerint átlagos az öröklött képességünk, de kaptunk valami személyes pluszt is. A fiúk gyakorlati, műszaki adottságokkal rendelkeznek, pályaválasztásuk is ennek megfelelően irányult, az adott helyen becsületes, jó szakemberek lettek. Tibor öcsémek műszaki egyetemen villamosmérnöki diplomát szerezhettek, megítéztetését szerezve ezzel szüleinknek, iskoláinknak és a falu népének is. A lányok közül hárman a betegek iránti empátia készségét kaptuk, hivatásunk az egészségügyben lett. Mindhárman munka mellett szereztük meg egészségügyi szakképesítésünket. A szeretetotthonban egy ideig együtt dolgoztunk. Mária húgunk a szövőnö foglalkozást választotta, jelenleg az ipar más területén dolgozik. Endre öcsémeknek az asztalos mesterséghez volt adottsága.

A tíz testvér közül, Jani bátyánk kivételével, valamennyien élünk. Hárman a fővárosban, illetve környékén, Attila öcsémek Mosonmagyaróváron, öten szülőfalunk közelében. Ketten Endre öcsémmel függetlenek maradtunk, és megadatott, hogy a családi házunkban éljünk. Testvéreinkkel és családtagjaikkal tartjuk a kapcsolatot, évente egyszer mindenki „haza” jön, megemlékezve szüleink áldozatos életéről, örülünk egymásnak.

A kapcsolattartásunk nem csak ünnepi és érzelmi, hanem gyakorlati módon is megvalósul: szükség szerint segítjük egymást a hétköznapiakban is.

Hálásak vagyunk, hogy megszülethettünk és még élhetünk. Amit kaptunk és amit elértünk, szeretnénk Isten dicsőségére, és mások javára kamatoztatni.

Dr. Vízi Éva

Mozaik a külsővati Evangélikus Gyülekezet életéből

A külsővati Evangélikus Gyülekezet március 8-án vendégül látta a Veszprém megyében szolgáló evangélikus lelkészeket.

A jóindulatú segítségért köszönetet mondunk Lengyel László polgármester úrnak, aki a kultúrházban adott helyet nekünk, és röviden ismertette Külsővat történetét, életét. Köszönetet mondunk a helyi iskola igazgatónőjének, Győrök Violetának, aki engedélyt adott arra, hogy a napközi konyhájában az ebédet számunkra elkészítsék, az ebédlőben feltálalják, egyben köszönetet mondunk a konyha dolgozóinak a fáradságukért. Megköszönjük a megértést mindazoknak a testvéreknek, akik segítettek, adományaikkal támogattak minket, hogy méltó képen fogadhassuk a hozzánk érkezett lelkészeket.

A Veszprém megyei evangélikus lelkészek minden hónapban találkoznak egy-egy gyülekezetben. A gyűléseinket Ördögh Endre bakonyszentlászlói lelkész, és Pintér Mihály várapoltai esperes vezeti. Ezeken a gyűléseken megbeszéljük

közös dolgainkat, közösen készülünk a vasárnapi istentiszteletre. Egyik lelkész testvérünk dolgozatot olvas fel, és azt megvitatjuk.

A munkaprogramunk úrvacsorai istentisztelettel kezdődik, közösen veszünk úrvacsorát. Az istentiszteletre és az úrvacsorára a helyi gyülekezetet mindig meghívjuk, így minden találkozás egyúttal ismerkedés is.

Az evangélikus gyülekezet vendégszeretetével ajándékozta meg a lelkészeket, az istentiszteleten és az úrvacsorában a gyülekezet kapott ajándékot Istentől.

Az istentiszteleten szolgált: Vajda István ajkai lelkész és Vízi Kálmán, a gyülekezet kántora. Akik a szolgálat áldásában részesültek, megköszönjük Istennek a szolgálattévőket, kérjük, Isten adja áldását gyülekezetünkre, hogy Igéjét hallgató, Benne bízó keresztyén emberek lehessünk.

Istentől áldott, hívő, munkás életet kívánva szeretettel és tisztelettel köszöntöm Külsővat lakosait.

Kovács Etelka lelkész

Pedagógus Nap

Június első vasárnapja a „Pedagógusok Napja”. Ebből az alkalomból meleg szeretettel köszöntjük az óvó néniket, tanítóinkat, tanárainkat, az óvoda, az iskola dolgozóit.

Kívánjuk, hogy munkájukat igazi boldog, vidám gyermekmosoly, tisztelet, hála és megbecsülés kísérje.

(szerkesztőség)

„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élete kincsét, ámbár napja múlt;
Hanem lerázván, a mi benne földi,
Egy éltető eszmévé finomúl;
Mely fennmarad s nőttön nő tiszta fénye,
A mint időben, térben távozik;
Melyhez tekint fel az utód erénye:
Óhajt, remél, hisz és imádkozik...”

(Arany János)

???

Jó lenne, ha a falu lakóinak többsége is tudná, hogy milyen célból jött létre a „ Külsővati Baráti Kör” Egyesület.

Felkértük a vezetőséget, hogy ismertessék olvasóinkkal eddigi eredményeiket, tájékoztassák a lakosságot további terveikről, elképzeléseikről.

Tőlük semmi információt nem kaptunk, mivel Ők ezt „önreklámozásnak” tekintik.

(szerkesztőség)

Mi újság az Önkormányzatnál?

„...akik eljárnak a testületi ülésekre, a közmeghallgatásra, azok előtt nincs titok. Csak el kell jönni, s nem írogatni – mondta a polgármester...” (Napló, 2000.május 31.)

Kérjük Tisztelt Olvasóinkat hallgassanak a bölcs tanácsra, és ne keressenek a Vati Hírekben vati önkormányzati híreket.

Az anyakönyvi eseményeket a rendelkezésre álló adatok alapján továbbra is közöljük, ebben a számban visszamenően 1995-től napjainkig.

Házasságkötések Külsővaton

1995.

Németh Éva – Somogyi Sándor május 27.
Horváth Annamária – Hujber László augusztus 12.

1996.

Sebestyén Irén – Szücs Árpád április 27.
Horváth Renáta – Szalai Sándor május 18.
Gyömörei Erzsébet – Stark József május 23.

1997.

Csercsa Krisztina – Fekete Gábor március 14.
Takács Veronika – Komjáthy István augusztus 30.

1998.

Csillag Virág – Vízi Péter október 10.
Marton Katalin Zsuzsanna – Bali Sándor október 31.

1999.

Horváth Mónika – Tóth Tibor március 13.
Csukás Mónika – Nagy Zoltán július 17.
Szabó Annamária – Tompa Zsolt szeptember 04.

Születések

1995.

Kovács Attila – Horváth Márta: Barbara, március 22.
Benkő Péter – Bors Mónika: Petra, április 01.
Horváth Csaba – Molnár Ilona: Zsuzsanna, április 13.
Molnár Imre – Mesteri Gabriella, Ádám Imre, május 23.
Barabás Roland – Becsei Andrea: Alexandra, július 17.
Tóth Tibor – Nagy Marianna: Barbara és Patrícia, aug.23.
Horváth Nándor – Kovács Margit: Zsolt, szeptember 4.
Kovács Attila – Kubriczky Dóra: Fanni, szeptember 16.
Csonka József – Barcza Nóra: Dalma, október 31.

1996.

Sebestyén András – Boldizsár Henrietta: Klaudia, április 14.
Nagy István – Zseli Renáta: Roland, október 08.
Pálffy László János – Döbrönte Hajnalka: Barbara, nov. 14.
Bogdán Imre – Kiss Irma: Nikolett Cecília, nov. 18.
Staqrk József – Gyömörei Erzsébet: Fatima Julianna, dec. 13.

1997.

Molnár Imre – Mesteri Gabriella: Rebeka, február 27.
Tóth József – Ifjú Márk: Szabina, március 01.
Szalai Ákos – Pongrácz Andrea: András és Gergő, ápr. 8.
Sebestyén Csongor – Szabó Éva: Regina, május 20.
Meleg László – Tarczi Tímea: Patrik, június 18.
Szakács Gábor – Pitrók Marianna: Dominika, július 15.
Komjáthy István – Takács Veronika: István Márk, okt.19.
Orsós Lajos – Kerzei Marianna: Kinga, november 15.
Sebestyén András – Boldizsár Henrietta: András, nov. 26.
Nagy Imre – Hajba Éva: Georgina, december 01.

1998.

Szalai Sándor – Horváth Renáta: Fióna, január 17.
Tóth Tibor – Horváth Mónika: Patrik, március 09.
Hérincs Zsolt – Vass Szilvia Mária: Fruzsina, április 06.
Kovács Attila – Horváth Márta: Aliz, április 27.
Szalai Sándor – Szalai Csilla: Ádám, május 11.
Kovács Attila – Kubriczky Dóra: Flóra, május 22.
Pálffy Csaba – Nagy Zsuzsanna: Paula Petra, október 26.
Bali Sándor – Marton Katalin: Benjámin, november 29.
Vízi Péter – Csillag Virág: Anett, december 20.

1999.

Németh Tivadar – Bujtás Rozália: május 05.
Nagy István – Zseli Renáta: Tamás András, június 17.
Barabás Roland – Becsei Andrea: Ramóna, július 14.
Szakács Gábor – Pitrók Marianna: Martin, július 17.
Kovács József – Süle Anita: Kriszta, szeptember 07.
Nagy Zoltán – Csukás Mónika: Valentina, november 12.

2000.

Bali Sándor – Marton Katalin: Roland, január 25.

Anyák napja

Május első vasárnapja az év egyik legszebb ünnepe: ANYÁK NAPJA.

Jöttét a természet újjászületése jelzi. A levegő az orgonabokrok édes illatával van teli.

A nefelejcs, a gyöngyvirág, a tulipán mintha csak azért versengene, hogy mögék bújva rebegezhessük el a hála, a köszönet, a szeretet szavait.

Nincs meghatóbb jelenet, mint amikor a gögicselő csecsemő, a mesékért lelkesedő óvodás, az igazságért mindig kiálló iskolás, a meggondolatlan kamasz, a fiatal és az összes hajú szülő az édesanyját, nagyját, dédjét vagy nevelőszülőjét köszönti ezen a napon.

Mama! Mami! Anyu! Édes! Anya! Édesanyám!

Annyi mindent el kellene mondani, de a szó dadog, s elhal az ajkunkon.

Köszönjük az életet!

Köszönjük a gondoskodást.

Köszönjük a dorgálást és a biztatást.

Köszönünk mindent!

A szavak helyett azután már csak a szemek beszélnek.

Kedves Kis Vera!

Te őszinte, meleg érzésekkel mondtad el az iskolai rendezvényen az alábbi Zelk Zoltán verset. Gratulálunk, hogy olyan hősiiesen vállaltad édesanyád iránt érzett szereteted kinyilvánítását.

Kiss Jánosné

Zelk Zoltán: Anya

Azt hittem, nekem nincs anyám,
hiába is szeret,
ki szép, ki víg, ki fiatal,
az anya nem lehet.

Az anya kicsiny és öreg,
gondoltam, hittem én,
és mindig, mindig szomorú,
és kendőt hord fején.

Az anya este ágyra ül,
és fésüli haját,
és nem is alszik sohasem,
csak nézi a fiát.

Az élet, az bizony nehéz,
mondták az öregek,
hát akkor miért nem szomorú!
hát akkor miért nevet!

Hát akkor miért dalol anyám!-
De fájt is ez a dal.
de fájt, hogy olyan szép, vidám,
hogy olyan fiatal!

S most faggatva gyermekmagam,
végre már sejdítem,
mi égette, mi marta úgy
növekvő kis szívem?

A tenger-szeretet futott,
az sirt meder után,
előtteni, ki szomorú!
mert nekem mind anyám,

ki fiat szül s töpörödik,
ki kendőt hord fején,
kinek mellbimbóján ragyog,
mint tejcsepp, a remény.

Falu Tamás:

Aki jó volt hozzád, az volt az anyád.
Minden pillanatban gondolt ő rád.
Ha sorsod megvadult, s látta, hogy
elűt,
Félretolt az útból, s elé ő feküdt.

Aki jó volt hozzád, az volt az anyád.
Ha fáztál, a lelkét terítette rád.
Átvette terhed, hogy azt ne te vidd,
Simogatta sebed, sírt a könnyeid.

Hogyha megbántottad – miért
bántottad őt?
Nem sírt ő sohasem a szemed előtt.
Nem hangzott ajkáról soha-soha vád,
Akihez rossz voltál, az volt az
édesanyád.

Halálozások

1995.	Verebély János Hajba Ernőné Fekete Imréné Szalai Istvánné Nagy Imre Dr. Fülöp Józsefné Kovács Miklós Végh István Kocsis Mária Bilinszky Bazil Szabó Ferenc Nagy Gyuláné Karácsony Lajos Kiss József Kiss János	február 03. február 27. április 01. augusztus 14. augusztus 31. szeptember 07. szeptember 13. szeptember 14. szeptember 30. október 01. október 07. október 16. november 01. november 26. december 16.
1996.	Elek Lajos Körmendy László Németh Géza Légrádi Vendelné Légrádi Vendel Bali Istvánné Németh Gyula Csáfordi István Szalay Gyuláné	február 02. február 19. április 02. június 25. július 12. július 24. szeptember 28. október 13. október 24.
1997.	Szakács Sándor Györfvári Irén Németh István Csákány Ferenc Marton László Lengyel Ferenc Nagy Gáborné Szplavinszky Vilhelmné Tóth Imréné Tóth Jánosné Kovács Kálmánné Kiss Sándorné Kocsis Józsefné	január 02. február 20. március 03. március 31. április 24. április 29. július 31. augusztus 11. augusztus 27. október 17. december 14. december 14. december 18.
1998.	Csáfordi Miklósné Hajba Gáborné Hajba Gábor Kovács Gyuláné Tóth János Fekete Tibor Varga László Varga József Révész Károly Roboz Sándor Szalai Józsefné Szabó Miklósné Szabó Ferencné Kovács József Pethő Márta	január 12. február 06. február 18. május 21. június 13. július 04. július 16. szeptember 21. szeptember 30. október 23. október 27. november 29. december 11. december 18. december 31.
1999.	Szalai József Bali Jánosné Szakács Gáborné Pordán István Márkus Józsefné Szakács Sándorné Hercz József Rácz Lajosné Németh László S. Kovács Istvánné Takács Rudolfné Adorján Imre Szalai Sándor	január 20. március 08. június 17. június 26. július 06. július 27. augusztus 14. augusztus 22. szeptember 24. október 28. november 11. december 01. december 03.
2000.	Orsós Sándor Sipőcz Károlyné Csete Jánosné Csonka József	január 17. január 17. február 12. február 26.